

Митрополија не тражи нити добија било какве привилегије

"Закон је за свакога закон." Општи имовински законик Црне Горе

Оспоравање легитимних и законских права Митрополије црногорско-приморске је дужи низ година било нормализовано у Црној Гори, па се данас сваки корак којим се неко неприкосновено право признаје Цркви, код једног дијела јавности посматра као некакво нарочито привилеговање Митрополије. Криминализовање сваког захтјева Митрополије у погледу остварења њених права је ништа друго него дискриминација и ширење вјерске нетрпељивости.

Рјешењем надлежне Комисије за излагање КО Цетиње I бр. УП I 05-915 од 11.4.1996. године је утврђено да је Цетињски манастир (односно, како је тамо наведено, Манастир Св. Петар) носилац права својине над свим објектима у Листу непокретности 915, у којем је води и сам манастир. Међутим, то право никад није унешено онако како је утврђено рјешењем, већ је уписано само право коришћења без ознаке носиоца права својине. Управа за катастар и

државну имовину је на наш недавни захтјев за исправку грешке, донијела, по нашем мишљењу, законито и праведно рјешење и наложила да се у том Листу евидентира право својине, утврђено рјешењем из 1996.

Ново рјешење уопште није третирало питање власништва над земљиштем, на којем и даље, неуставно, Престоница Цетиње фигурира као носилац права својине, док је носилац права коришћења Манастир Св. Петар. То стање је новијег датума, тек од 2005. године, што је први пут у историји да се Престоница Цетиње појављује као носилац права својине на земљишту на којем се налази манастир, али и на ХИЉАДАМА парцела приватних власника на Цетињу.

Све у свему, овим рјешењем није остварено нити стечено никакво ново право, већ је само исправљена грешка уноса података из рјешења у катастарску евиденцију.

Они који јавно негодују против легитимне и законите одлуке донијете у законској процедури, подсјећамо да ова земља има своје институције и прописе. Ово рјешење које им смета, као уосталом и свако друго, подложно је провјери другостепених органа, а потом и надлежних судова. Митрополија је у претходном периоду била принуђена да води поступке и више година да би доказала своја неспорна права. У великој мјери је у томе и успјевала, благодарећи независним и правдољубивим појединцима у државним органима и судовима, који су одољевали притиску режима доносећи одлуке по правди и сопственој савјести. Нажалост, било је много оних који су за Митрополију имали посебне и, по њу, неповољне аршине.

Митрополија не тражи нити добија било какве привилегије у односу на све било којег носиоца права својине. Захтијевамо и очекујемо само равноправност са осталим Црквама и вјерским заједницама, као и са свим другим носиоцима права својине.

Екстремизам који би пријетио насиљем само зато што неко остварује своја легитимна и Уставом и законима гарантована права, као што је право својине у овом случају, потпуно је неприхватљив за Митрополију.

”Правди је насиље најгори противник.” Општи имовински законик Црне Горе

ИЗ МИТРОПОЛИЈЕ ЦРНОГОРСКО-ПРИМОРСКЕ

mitropolija.com